

Biografija:

Andela Amidžić (1998) završila je osnovne studije grafičkog dizajna na Akademiji umetnosti u Novom Sadu 2022. godine. Završnu godinu osnovnih akademskih studija pohađala je u Atini, Grčka, na Univerzitetu Zapadne Atike u sklopu Erasmus + projekta. Trenutno živi i radi u Novom Sadu i Berlinu kao samostalna umetnica. Do sada je učestvovala na više kolektivnih izložbi, među kojima se ističu Sestre sudenice u Woonder studiju, Perspektiva 24 u Galeriji Štab u Beogradu i Rizik u Galeriji Akademije umetnosti u Novom Sadu, održana u okviru projekta EXP. Od 2025. godine je DAAD stipendistkinja i članica SULUV-a.

Instagram:
@amcaela

Andela Amidžić

DRUGA STRANA PRIČE

26. AVGUST – 7. SEPTEMBAR 2025.
GALERIJA DOMA OMLADINE BEOGRADA

DRUGA STRANA PRIČE

Izložba „*Druga strana priče*“ Anđele Amidžić ima za cilj preispitivanje granica savremenog i tradicionalnog pristupa umetnosti. Tehnikom veza na platnu, autorka sugerše na odnos vidljivog i prezentacije dela „sa druge strane“, ostavljajući posmatraču da ih tumači kroz svojevrsnu autorefleksiju. Kompozicije na radovima ukazuju na vezu između naše svesti i podsvesti. Ovakav vid sagledavanja nadopunjuje našu recepciju sveta, odnosno stvarnosti u koju može biti upisana fikcija.

Zamisao autorke je da kroz projekat referiše na Jungovu (*Carl Gustav Jung*) teoriju o svesti i podsvesti, odnosno o realnosti i snovima, koje istražuje putem likovnog iskaza. Ali u kojoj meri je važno tumačenje snova i koliko dominaciju podsvest ima nad našom svakodnevicom i umetničkom praksom?

Projekat „*Druga strana priče*“ objedinjuje apstrakciju i transponovane elemente iz svakodnevnog života. Linija definiše prostor i daje tonalitet kompoziciji. Upravo je linearnost ono što radove čini poetičnim i estetičnim. Predstavljajući objekti su nomenon koji podstiče intuitivno sagledavanje kompozicije, stvarajući sopstveni doživljaj predstavljenog.

Vež kao umetničku disciplinu, sačinjava niz repetitivnih određenog pokreta u momentu njegovog nastanka. Ovakav čin ponavljanja predstavlja telesnu akciju vidljivu u tragovima, koja, kao takva, postaje razumljiva tek po završetku rada. Dakle, performativni čin, u ovom slučaju, nije sam po sebi medij, već uzrok dokumenta koji je nastajao na sasvim izvestan način, uslovljen unisonom akcijom ponavljanja pokreta tela. S tim u vezi, zaključujemo da je preispitivanje samog medija važno, zarad proširivanja granica između disciplina, odnosno discipline per se.

Sagledavanjem tradicionalne tehnike kroz Delezovu (*Gilles Deleuze*) tumačenje o razlici i ponavljanju, možemo da zaključimo da ponavljanje ima moć većitog kretanja, što znači da je to kretanje u stanju da pokrene Duh. Priroda stvarnog kretanja je ponavljanje koje „tka“ od jedne do neke druge tačke. U ovom slučaju ne smemo izostaviti ni subjekt ponavljanja, odnosno telo koje to ponavljanje vrši (nema repetitivne bez repetitora).

Ukoliko bismo radove posmatrali kroz psihoanalitičku prizmu, zaključili bismo da su proizvod suštinske energije stvaraoaca, odnosno obrisi ličnih tendencija iskazanih kroz umetnost. Pozicionirajući sopstvenu podsvest kao polaznu tačku stvaralaštva, Andela Amidžić nas suočava sa našom Senkom koja u sebe upisuje sva potisnuta iskustva, odnosno emocije i doživljaje. Razumevanjem poledine rada, kao odraz frontalnog plana, zaključujemo da je naše posmatranje svojevrsno mirror-ovanje, odnosno ogledanje u sopstvenoj projekciji sebe. Zaključujemo da izložba za cilj ima introspekciju kod posmatrača, a kao takva postaje polje za nova „čitanja“ izloženih oblika.

Zamisao o „*Drugoj strani priče*“ je biološki upisana u naše ličnosti – ona oblikuje našu projekciju i doživljaje celine podeljene na fragmente. Upravo je celovitost svesnih i nesvesnih zbivanja na radovima metaforički prikaz psihe, kao krajnje instance promišljanja o kategorizaciji ovog umetničkog projekta. Predstave na radovima postaju obrisi naše svesti, odnosno asocijativne vrednosti, koje uvode u dalje promišljanje o ličnom doživljaju opaženog. Na taj način autorka postiže vezu između prezentacije sopstvenog Arhetipa i recepcije putem Arhetipa posmatrača – zbira svih naših individualnih kognitivnih i iskustvenih modela oblikovanja ličnosti i, na kraju, stvarnosti kao linearnosti koja nas okružuje.

Dom omladine Beograda
Makedonska 22
dobinfo@domomladine.org
www.domomladine.org

Za izdavača:
Andrija Bojanić, direktor
Urednica programa:
Marta Marković
Stručni saradnik:
Jelena Pavićević

Savet Galerije:
Davor Dukić
Milan Bosnić
Olivera Vukotić
Saša Janjić

Dizajn:
Dom omladine Beograda
Štampa:
Promo Print

www.domomladine.org

